

LEPROȘII GĂSESC MÂNCARE

2 Regi 7:3-16

Era odată un rege al cărui nume era Ioram. Orașul în care locuia el era înconjurat de ziduri înalte, la fel ca toate orașele din țara aceea. Orașul avea o poartă mare pe unde oamenii intrau și ieșeau din oraș. Poarta era întotdeauna încuiată noaptea, iar ziua era păzită de un om care îi lăsa pe oamenii care locuiau în oraș să iasă și să intre.

Locuitorii acestui oraș erau israeliții, copiii lui Dumnezeu, pe care Moise i-a ajutat să scape de un rege străin și rău. Israelii ar fi trebuit să Îl iubească pe Dumnezeu, dar, chiar atunci, ei nu Îl iubeau.

Regele Ioram vedea cum oamenii sufereau de foame. Nu mai era hrană și el nu putea să facă nimic ca să își ajute poporul. Băieții și fetițele erau înfometați! Și mamicilor și tăticilor lor le era foame. Regele și poporul său erau în oraș, înconjurați de ziduri și nu puteau să iasă pentru a găsi ceva de mâncare.

Un alt rege rău, care avea inima plină de păcat, a venit cu foarte mulți soldați ca să lupte împotriva poporului pe care Dumnezeu l-a ajutat cândva foarte mult. Regele rău și soldații lui nu puteau să intre în oraș. Porțile erau bine încuiate, iar zidurile erau prea înalte. Atunci, regele rău și-a făcut tabăra chiar lângă oraș. Regele avea cu el destulă mâncare și apă de care avea nevoie, așa că el și soldații lui puteau să stea acolo în tabără, cât doreau ei.

În orașul acela, care era înconjurat de zidurile înalte, oamenii au mâncat toată hrana pe care au mai avut-o. Nu a mai rămas nici un pic de mâncare. Oamenii erau cu toții înfometați. O, cât de foame le era tuturor!

Atunci Ioram s-a înfuriat. El a spus că Elisei, care era un slujitor

al lui Dumnezeu, este de vină pentru tot ce s-a întâmplat. Regele însă nu a uitat că vina putea să fie numai a lui, adică a regelui. El și tot poporul său au uitat cu totul de Dumnezeu. Unor băieței și fetițe le plac întotdeauna să spună că altcineva a făcut un lucru rău, când de fapt, chiar acei băieței și fetițe l-au făcut.

Regele Ioram, împreună cu o parte dintre oamenii lui, s-au dus să-l vadă pe Elisei, slujitorul lui Dumnezeu.

Elisei le-a zis că, deși toți sufereau de foame în ziua aceea, a doua zi va fi hrană destulă. Și hrana va fi chiar la poarta orașului.

Călărețul pe brațul căruia se sprijinea regele a răs când a auzit cuvintele rostite de Elisei. Slujitorul acela întreba cum ar fi putut să se întâmple un asemenea lucru. El a uitat ce poate Dumnezeu să facă.

Lui Dumnezeu îi era milă de oamenii flămânzi. El a făcut ca regele rău și soldații lui din tabără să creadă că auzeau un zgomot asurzitor. Zgomotul era ca și cum mii și mii de cai și care de luptă ar fi venit direct către ei. Aceștia au crezut că vor fi călcați în picioare. Atunci, i-a cuprins frica, au sărit în picioare și au fugit cât au putut de repede. În urmă, ei au lăsat toată mâncarea, hainele și tot ce aveau.

Afară, lângă poarta orașului, erau patru leproși, niște oameni care aveau răni mari pe tot corpul. Leproșii erau și ei flămânzi! Ei știau că nu mai era mâncare în oraș, așa că s-au gândit să meargă în tabăra regelui rău, poate acolo vor găsi mâncare.

În noaptea aceea, cei patru leproși s-au dus în tabăra regelui rău. Ei au văzut corturile, dar nimeni nu era în ele. Nici măcar un soldat!

Leproșii au fost foarte fericiți! Ei au intrat în cort și au mâncat. După ce au mâncat, ei au intrat într-un alt cort și au găsit și acolo mâncare. Atunci, leproșii s-au gândit așa: „Suntem egoiști. Aici este destulă hrană pentru toți oamenii din oraș. Ar trebui să îi spunem regelui că aici e multă mâncare și că soldații regelui rău au plecat.”

Ei au fugit spre cetate. Când au ajuns, ei le-au spus străjerilor de la poarta cetății ce au văzut. Atunci, străjerii au trimis vestea regelui.

Regele Ioram s-a gândit că regele rău și soldații săi i-au întins o capcană. Poate că soldații răi erau ascunși și ar fi putut să se întoarcă, să-i prindă și apoi să intre în oraș. Regele a trimis câțiva soldați să cerceteze tabăra. Soldații au văzut că era destulă mâncare pentru toți oamenii flămânzi, așa cum a zis Elisei. Dumnezeu așa i-a spus că va fi mâncare pentru toți. Dumnezeu a avut din nou grijă de poporul Său, atunci când poporul Său a avut nevoie de El.